

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสื่อสารกับทัศนคติต่อการพึ่งตนเอง ของ
ชาวไทยมุสลิม อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย
ดังต่อไปนี้

ประชากร

การศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสื่อสารกับทัศนคติต่อการพึ่งตนเองของ
ชาวไทยมุสลิม อำเภอพระนครศรีอยุธยา ครั้งนี้กลุ่มประชากรที่ผู้ศึกษากำหนด คือชาวไทยมุสลิมที่มี
อายุตั้งแต่ 18 ปี ขึ้นไปทั้งชายและหญิงที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตอำเภอพระนครศรีอยุธยา

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสื่อสาร กับทัศนคติต่อการ
พึ่งตนเองของชาวไทยมุสลิม อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ครั้งนี้ เนื่องจาก
ชาวไทยมุสลิมดังกล่าว ตั้งบ้านเรือนอาศัยอยู่ในเขตตำบลต่าง ๆ นอกเขตเมือง อันได้แก่ ตำบลปาก
กราน ตำบลคลองตะเคียน ตำบลลำเภาลุ่ม ตำบลลุมพลี ตำบลบ้านป้อม และตำบลในเขตเมือง คือ
ตำบลประตูชัย ซึ่งเป็นตำบลในเมืองเพียงตำบลเดียวที่มีผู้นับถือศาสนาอิสลามอาศัยอยู่อย่างหนาแน่น
สำหรับตำบลอื่น ๆ ในเขตอำเภอพระนครศรีอยุธยาไม่มีชาวไทยมุสลิมตั้งบ้านเรือนอาศัยอยู่ หรือมี
บ้างแต่ก็เป็นจำนวนน้อยมาก ฉะนั้นผู้วิจัยจึงกำหนดตำบลทั้งหมดดังกล่าวข้างต้น เป็นพื้นที่การวิจัย

จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง กำหนดโดยคำนวณจากสูตร

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

(Yamane, 1967 อ้างถึงใน ไผ่สาล หวังพานิช, 2531 : 214 - 215)

จากจำนวนประชากร คือประชาชนที่นับถือศาสนาอิสลาม เขตอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 14,720 คน

เมื่อแทนค่าในสูตร จะคำนวณได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 389 คน แต่การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 500 คน โดยแบ่งดังนี้คือ

- ก. กลุ่มตัวอย่างจากตำบลประตูชัยอันเป็นเขตเมืองจำนวน 80 คน
- ข. กลุ่มตัวอย่างจากตำบลต่าง ๆ นอกเขตเมือง 6 ตำบล จำนวน 420 คน โดยกำหนด กลุ่มตัวอย่างตำบลละ 70 คน

ในแต่ละตำบลทำการเลือกตัวอย่างโดยเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) คือ สัมภาษณ์เฉพาะชาวไทยมุสลิมที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป และใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบบังเอิญ (accidental sampling) กล่าวคือ ผู้วิจัยและผู้ช่วยจะเข้าไปในตำบลพื้นที่เมื่อพบชาวไทยมุสลิมจะสอบถามที่อยู่ และอายุ เมื่อเข้าหลักเกณฑ์ข้างต้นจึงสัมภาษณ์ตามแบบสอบถามที่เตรียมไป

ลักษณะทั่วไปของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open form) ปลายปิด (Close form) และแบบประเมินค่า (Rating scale) แบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับภูมิหลังทั่วไปของชาวไทยมุสลิม และข้อมูลเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อมวลชน ซึ่งจะไม่นำมาเป็นตัวแปรในการหาความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการฟังตนเอง มีจำนวน 27 ข้อ แบ่งออกได้ดังนี้

1.1 คำถามที่เกี่ยวกับภูมิหลังของชาวไทยมุสลิม อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มี 6 ข้อ ได้แก่ คำถามเกี่ยวกับเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ การสมรส รายได้ และตำแหน่งในหมู่บ้าน

1.2 คำถามเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อมวลชนคือหนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์ จำนวน 14 ข้อ จำแนกได้ดังนี้

1.2.1 หนังสือพิมพ์ จำนวน 4 ข้อ ได้แก่ การอ่านหรือไม่อ่านหนังสือพิมพ์ สาเหตุที่ไม่อ่านหนังสือพิมพ์ อ่านหนังสือพิมพ์อะไรมากที่สุด และวัตถุประสงค์ในการอ่านหนังสือพิมพ์

1.2.2 วิทยุกระจายเสียง จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ การเปิดหรือไม่เปิดรับวิทยุ สาเหตุที่ไม่เปิดรับวิทยุ ชอบเปิดรับสถานีวิทยุใดมากที่สุด สาเหตุที่เปิดรับฟังวิทยุในช่วงเวลานั้น ๆ และวัตถุประสงค์ในการเปิดรับวิทยุ

1.2.3 วิทยุโทรทัศน์ จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ การเปิดรับหรือไม่เปิดรับวิทยุโทรทัศน์ สาเหตุที่ไม่เปิดรับวิทยุโทรทัศน์ ชอบเปิดรับวิทยุโทรทัศน์ช่องใดมากที่สุด สาเหตุที่เปิดรับวิทยุโทรทัศน์ในช่วงเวลานั้น ๆ และวัตถุประสงค์ของการเปิดรับวิทยุโทรทัศน์

1.3 การสื่อสารระหว่างบุคคล จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ การพูดคุยของชาวไทยมุสลิมกับบุคคลอื่น ๆ เกี่ยวกับความรู้ต่าง ๆ เช่น ความรู้ทางการเกษตร ความรู้ทางสาธารณสุข ความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และเรื่องนันทนาการ และแหล่งของข่าวสารที่ชาวมุสลิมให้ความเชื่อถือ

1.4 การมีประสบการณ์ภายนอกสังคม คือ ประเทศที่กลุ่มตัวอย่างเคยเดินทางไป

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อมวลชนของชาวไทยมุสลิมซึ่งจะต้องนำมาเป็นตัวแปรในการศึกษาวิจัย จำแนกตามประเภทของสื่อมวลชน ได้แก่

1. หนังสือพิมพ์ จำนวน 29 ข้อ
2. วิทยุกระจายเสียง จำนวน 18 ข้อ
3. วิทยุโทรทัศน์ จำนวน 17 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับการสื่อสารระหว่างบุคคลซึ่งจะต้องนำมาเป็นตัวแปรในการศึกษาวิจัย มีจำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับประสบการณ์จากสังคมภายนอกในรอบ 1 เดือนที่ผ่านมาซึ่งจะต้องนำมาเป็นตัวแปรในการศึกษาวิจัย มีจำนวน 3 ข้อ

ตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามที่ใช้วัดทัศนคติต่อการฟังตนเอง ซึ่งจะต้องนำมาเป็นตัวแปรในการศึกษาวิจัย ลักษณะเป็นคำถามเกี่ยวกับการตัดสินใจว่าจะกระทำหรือปฏิบัติต่อสิ่งหรือสถานการณ์นั้น ๆ มากน้อยเพียงใด มีจำนวน 60 ข้อ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือวัดพฤติกรรมการสื่อสารของชาวไทยมุสลิมอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีวิธีการสร้างดังนี้

1.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2 สร้างแบบสอบถาม โดยดัดแปลงคำถามจากงานวิจัยที่มีการวัดในเรื่องพฤติกรรมการสื่อสาร ได้แก่ งานวิจัยของ สรรค์รวี คชาชีวะ, พีระ จิรโสภณ, บุษบา สุทธิธร, นัทนี เชยจรรยา, สุภรณ์ วิษรศิริธรรม, สมศรี วงศ์สิโรจน์กุล, กาญจน์ หวังถิรอำนาจ, สุรัตน์ ตรีสกุล และจินตวดี นุ่มศิริ

2. เครื่องมือวัดทัศนคติต่อการฟังตนเอง มีวิธีการสร้างดังนี้

2.1 ศึกษาเรื่องการฟังตนเองจากหนังสือ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2 ศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่วิจัย

2.3 สร้างแบบสอบถาม โดยดัดแปลงคำถามจากงานวิจัยที่มีการวัดทัศนคติต่อการฟังตนเอง ได้แก่ งานวิจัยของ ประวิณ รอดเขียว (ประวิณ รอดเขียว, 2522) ลักษณะของแบบสอบถามเป็นการสร้างสถานการณ์ให้ผู้ตอบเลือกตอบ

เกณฑ์ในการเลือกสถานการณ์เพื่อสร้างแบบสอบถามที่ทัศนคติต่อการฟังตนเอง

1. เป็นสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการฟังตนเองในระบบต่าง ๆ ทางสังคม
2. เป็นสถานการณ์ทั่ว ๆ ไปที่บุคคลมีโอกาสประสบในชีวิตประจำวัน
3. เป็นสถานการณ์ที่ไม่รุนแรงหรือเกินความจริงจนเกินไป จนคนส่วนใหญ่ไม่มีโอกาสได้กระทำจริง ๆ
4. คำถามในแต่ละข้อมีประเด็นเดียว ชัดเจน ใช้ภาษาง่าย ๆ ไม่สลับซับซ้อนจนเกินไป

5. ผู้ตั้งเกณฑ์และตรวจแบบสอบถามให้ตรงตามเกณฑ์คือ อาจารย์ผู้ควบคุมการวิจัย ซึ่งถือว่าเป็นความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์

การทดลองและการปรับปรุงแบบสอบถาม

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปทดลองกับประชาชนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง คือ ชาวไทยมุสลิม ตำบลบ้านชะเว อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดอำนาจเจริญ จำนวน 50 คน เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์เป็นรายข้อ (Items analysis) ของแบบสอบถาม และทำการปรับปรุงประสิทธิภาพให้ดียิ่งขึ้นโดย

1. การหาค่าอำนาจจำแนก นำแบบสอบถามที่ได้รับการทดสอบแล้วมาหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้กลุ่มที่ได้คะแนนสูงและต่ำอย่างละ 27% ของประชาชนที่ใช้ในการทดลองทั้งหมด แล้วทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยทั้งสองกลุ่ม โดยใช้ t-test. (Ferguson 1971 : 152) และเลือกข้อที่มีค่าถึงระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 หรือ .01 ขึ้นไป

2. การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแล้วมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตร Alpha Coefficient. (Cronbach 1970:191)

3. การหาค่าความเที่ยงตรง ข้อคำถามที่ใช้ในแบบสอบถามนี้ผู้วิจัยให้อาจารย์ผู้ควบคุมการวิจัย รวมทั้งผู้เชี่ยวชาญอีก 2 คน คือนายปชา ลาภานันต์ เลขาธิการสถาบันแผ่นดินธรรมแผ่นดินทอง และนายนิสสัน สมบูรณ์ ผู้เชี่ยวชาญทางศาสนานิกายอิสลามประจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นผู้พิจารณาและตรวจสอบแก้ไขสำนวนการเขียน เพื่อให้มีความเที่ยงตรงตามความต้องการที่จะวัด โดยถือว่าเป็นแบบสอบถามที่มีความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ หรือตัวแปรต้น (Independent variables) เป็นตัวแปรที่ใช้เป็นตัวทำนาย หรือพยากรณ์ (Predictors) คือ ตัวแปรด้านการเปิดรับสื่อมวลชน ตัวแปรด้านการสื่อสารระหว่างบุคคล และตัวแปรด้านการมีประสบการณ์นอกสังคม มีรายละเอียดดังนี้

1.1 ตัวแปรด้านการเปิดรับหนังสือพิมพ์

1.1.1 ความถี่ในการเปิดรับหนังสือพิมพ์

1.1.2 ระยะเวลาที่เปิดรับหนังสือพิมพ์

1.1.3 คอลัมน์ที่อ่าน ได้แก่

- 1.1.3.1 ข่าวอาชญากรรม
- 1.1.1.2 ข่าวต่างประเทศ
- 1.1.1.3 ข่าวภายในประเทศ
- 1.1.1.4 ข่าวกีฬา
- 1.1.1.5 ข่าวสังคม สุภาพสตรีและโภชนาการ
- 1.1.1.6 ข่าวบันเทิง
- 1.1.1.7 ข่าวสังคม ธุรกิจ
- 1.1.1.8 บทวิจารณ์ แสดงความคิดเห็น
- 1.1.1.9 ข่าวการศึกษา
- 1.1.1.10 ข่าววิทยาศาสตร์ก้าวหน้า
- 1.1.1.11 ข่าวเกษตรกรรม
- 1.1.1.12 คอลัมน์ซุบซิบ
- 1.1.1.13 คอลัมน์แพทย์
- 1.1.1.14 ตอบปัญหาหัวใจ
- 1.1.1.15 คอลัมน์เรื่องทุกข์
- 1.1.1.16 การ์ตูน ภาพล้อ
- 1.1.1.17 พยากรณ์ โหราศาสตร์

1.2 ตัวแปรด้านการเปิดรับวิทยุกระจายเสียง ได้แก่

- 1.2.1 ความถี่ในการเปิดรับวิทยุกระจายเสียง
- 1.2.2 ระยะเวลาในการเปิดรับวิทยุกระจายเสียง
- 1.2.3 รายการที่เปิดรับ ได้แก่
 - 1.2.3.1 เพลงลูกทุ่ง
 - 1.2.3.2 เพลงไทยเดิม
 - 1.2.3.3 เพลงไทยสากล

- 1.2.3.4 เพลงสากล
- 1.2.3.5 เพลงคลาสสิก
- 1.2.3.6 ข่าวภายในประเทศ
- 1.2.3.7 ข่าวต่างประเทศ
- 1.2.3.8 ข่าวชาวบ้าน
- 1.2.3.9 ข่าวกีฬา
- 1.2.3.10 รายการสอนภาษาต่างประเทศ
- 1.2.3.11 รายการเพื่อการศึกษา
- 1.2.3.12 รายการวิจารณ์ประกอบข่าว
- 1.2.3.13 สารคดีน่ารู้
- 1.2.3.14 รายการแม่บ้าน
- 1.2.3.15 ละครวิทยุ
- 1.2.3.16 ลิเก ลำตัด

1.3 ตัวแปรด้านการเปิดรับวิทยุโทรทัศน์ ได้แก่

- 1.3.1 ความถี่ในการเปิดรับวิทยุโทรทัศน์
- 1.3.2 ระยะเวลาที่เปิดรับ
- 1.3.3 รายการที่เปิดรับ ได้แก่
 - 1.3.3.1 การ์ตูน
 - 1.3.3.2 เพลงลูกทุ่ง
 - 1.3.3.3 เพลงสากลและเพลงไทยสากล
 - 1.3.3.4 ละครโทรทัศน์
 - 1.3.3.5 ภาพยนตร์ไทย
 - 1.3.3.6 ภาพยนตร์นักสืบต่างประเทศ
 - 1.3.3.7 ภาพยนตร์จีนกำลังภายใน
 - 1.3.3.8 ภาพยนตร์ญี่ปุ่น

- 1.3.3.9 สารคดี
- 1.3.3.10 ชาวในประเทศ
- 1.3.3.11 ชาวต่างประเทศ
- 1.3.3.12 วิเคราะห์ข่าวต่างประเทศ
- 1.3.3.13 ชาวกีฬา
- 1.3.3.14 รายการตอบปัญหาต่าง ๆ
- 1.3.3.15 รายการแม่บ้านเพื่อสตรี

1.4 ตัวแปรด้านการสื่อสารระหว่างบุคคล ได้แก่

- 1.4.1 ความถี่ในการพูดคุยกับญาติและเพื่อนบ้าน ในรอบ 1 เดือนที่ผ่านมา
- 1.4.2 ความถี่ในการพูดคุยกับเกษตรตำบล ในรอบ 1 เดือนที่ผ่านมา
- 1.4.3 ความถี่ในการพูดคุยกับเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ในรอบ 1 เดือนที่ผ่านมา
- 1.4.4 ความถี่ในการพูดคุยกับผู้นำศาสนา ในรอบ 1 เดือนที่ผ่านมา

1.5 ตัวแปรด้านการติดต่อกับสังคมภายนอก ได้แก่

- 1.5.1 การเดินทางไปตัวจังหวัด ในรอบ 1 เดือนที่ผ่านมา
- 1.5.2 การเดินทางไปจังหวัดอื่น ๆ ในรอบ 1 เดือนที่ผ่านมา
- 1.5.3 การเดินทางไปกรุงเทพ ฯ ในรอบ 1 เดือนที่ผ่านมา

2. ตัวแปรตาม (Dependent variable) หมายถึง ตัวแปรที่ใช้เป็นเกณฑ์ (Criterion) ได้แก่ ทักษะการฟังตนเอง

การกำหนดคะแนนเพื่อการวิเคราะห์

1. การวัดตัวแปรการเปิดรับสื่อมวลชน

1.1 วัดด้วยการให้คะแนนความถี่ในการเปิดรับดังนี้ "6" สำหรับการเปิดรับทุกวัน "5" สำหรับการเปิดรับบ่อย แต่ไม่ทุกวัน "4" สำหรับการเปิดรับ 3-4 ครั้งต่อเดือน "3" สำหรับการเปิดรับ 2-3 ครั้งต่อเดือน "2" สำหรับการเปิดรับ 1-2 ครั้งต่อเดือน "1" สำหรับการเปิดรับเดือนละครั้ง และ "0" สำหรับการไม่เปิดรับเลย

1.2 วัดด้วยการให้คะแนนจากการเลือกตอบการเปิดรับมากน้อย ตามลักษณะของเนื้อหาในสื่อแต่ละประเภท คือการอ่านหนังสือพิมพ์ การฟังวิทยุกระจายเสียง และการเปิดรับวิทยุโทรทัศน์ โดยให้คะแนน "5" สำหรับการเปิดรับประจำ "4" สำหรับการเปิดรับบ่อย "3" สำหรับการเปิดรับบ้างแต่ไม่บ่อย "2" สำหรับการเปิดรับน้อยมาก "1" สำหรับการไม่เปิดรับเลย

2. การวัดตัวแปรเรื่องการสื่อสารระหว่างบุคคล

วัดด้วยค่าคะแนนของความบ่อยครั้งในการพูดคุยกับบุคคลต่าง ๆ ในรอบเดือนที่ผ่านมา กล่าวคือ คะแนน "4" สำหรับคุยกันบ่อยมาก ตามลำดับไปจนถึง "1" ซึ่งหมายถึง ไม่ได้คุยกันเลย แล้วนำคะแนนที่ได้มารวมกันเป็นคะแนนของการสื่อสารระหว่างบุคคล

3. การวัดตัวแปรเรื่องการติดต่อกับสังคมภายนอก

วัดด้วยการให้คะแนน "1" สำหรับการไม่ได้เดินทาง คะแนน "2" สำหรับการเดินทางไปทั่วประเทศ ไปต่างจังหวัด และไปกรุงเทพฯ แล้วนำคะแนนมารวมกันเป็นคะแนนการติดต่อกับสังคมภายนอก

4. การวัดตัวแปรเรื่องทัศนคติต่อการฟังตนเอง จำนวน 60 ข้อ เป็นแบบวัดที่สร้างขึ้น

ในลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) โดยให้ผู้ตอบทำเครื่องหมายลงในช่องหมายเลขใดหมายเลขหนึ่งตามที่อยู่ตอบตัดสินใจจะปฏิบัติ ข้อคำถามประกอบด้วยข้อคำถามทั้งเชิงนิมิตและเชิงนิเสธ ในข้อคำถามเชิงนิมิตหรือแสดงความหมายในทางบวก ซึ่งแสดงการมีทัศนคติต่อการ

ฟังตนเอง แต่ละข้อถ้าตอบจะได้คะแนนตามลำดับจากน้อยไปหามาก 1, 2, 3, 4, และ 5 เมื่อผู้ตอบเลือกทำเครื่องหมายลงในข้อเลือก ในข้อคำถามที่เป็นเชิงนิเสธหรือแสดงความหมายในทางลบ หรือเป็นสถานการณ์ที่แสดงทัศนคติการฟังผู้อื่น ฟังราชการ หรือทัศนคติต่อการยอมจำนน จะให้คะแนน 5, 4, 3, 2 และ 1 เมื่อผู้ตอบทำเครื่องหมายลงในช่องหมายเลข 1, 2, 3, 4, และ 5 ตามลำดับ แล้วนำค่าคะแนนของแต่ละบุคคลมารวมกันเป็นคะแนนทัศนคติต่อการฟังตนเองของกลุ่มตัวอย่างแต่ละคน จากนั้นวิเคราะห์ทัศนคติต่อการฟังตนเอง โดยแบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีทัศนคติต่อการฟังตนเองน้อยที่สุด ระดับคะแนนระหว่าง 60 - 107 กลุ่มที่มีทัศนคติต่อการฟังตนเองน้อย ระดับคะแนนระหว่าง 108 - 155 กลุ่มที่มีทัศนคติต่อการฟังตนเองปานกลาง ระดับคะแนนระหว่าง 156 - 203 กลุ่มที่มีทัศนคติต่อการฟังตนเองมาก ระดับคะแนนระหว่าง 204 - 251 และกลุ่มที่มีทัศนคติต่อการฟังตนเองมากที่สุด ระดับคะแนนระหว่าง 252 - 300

การวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของเครื่องมือ

ในการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของเครื่องมือแต่ละด้านปรากฏดังนี้

ด้าน	ความเชื่อมั่น
การเปิดรับสื่อมวลชน	0.7520
การสื่อสารระหว่างบุคคล	0.6889
การติดต่อกับสังคมภายนอก	0.7723
ทัศนคติต่อการฟังตนเอง	0.9894

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยขอหนังสือราชการจากวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา ถึงนายอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจากท้องที่ นายอำเภอพระนครศรีอยุธยา ออกหนังสือราชการแจ้งไปยังกำนันตำบลต่าง ๆ ซึ่งอยู่นอกเขตเมือง ได้แก่ ตำบลปากกราน ตำบลลุมพลี ตำบลลำภาลมุ่ม ตำบลคลองตะเคียน ตำบลภูเขาทอง และตำบลบ้านป้อม ส่วนตำบลในเขตเมือง คือ ตำบลประตูชัย ผู้วิจัยทำหนังสือราชการขออนุญาตจากนายกเทศมนตรี เมืองนครศรี

อยุธยา เพื่อเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยใช้เจ้าหน้าที่ช่วยเหลือในการเก็บข้อมูล จำนวน 10 คน อนึ่งก่อนที่จะออกดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ประชุมเจ้าหน้าที่ทั้งสิบคนเพื่อชี้แจงวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล (ดังรายนามใน ภาคผนวก ค. หน้า 166)

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ทำการศึกษากลุ่มประชากรเป้าหมายที่เป็นชาวไทยมุสลิมตำบลต่าง ๆ ในเขตอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์แบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ

1. แบบการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Method) เพื่ออธิบายลักษณะภูมิหลังและลักษณะทั่วไปของพฤติกรรมการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่าง อันได้แก่ เพศ อายุ รายได้ สถานภาพการสมรส การศึกษา ตำแหน่งในสังคม การเปิดรับสื่อมวลชนในแต่ละชนิด การสื่อสารระหว่างบุคคล การติดต่อกับสังคมภายนอกโดยการแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) และเป็นค่าร้อยละ (Percentage)

2. แบบการวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Method) เพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติวิเคราะห์ ดังนี้คือ

การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อหาความสัมพันธ์ในการพยากรณ์ โดยศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระว่าร่วมอธิบายตัวแปรตามได้มากน้อยเพียงใด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย